

RZEŻUSZANY (6) ai

rzeż- (6), [rzerz-].

e oraz a jasne.

sg n N rzeżuszané (1); [-é], -(e) (1). ◊ G rzeżuszan(e)go (3). ◊ I rzeżuszanym (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Przymiotnik od „rzeżucha” ‘bot. nazwa różnych roślin’ (6) :

Wyrażenie: »nasienie, [siemię] rzeżuszané« [szyk zmienny] (6): Też nasienie rzeżuszané zwane/ ięzykow paraliż oddala. *FalZioł* I 90b, I 91b; Kto niemoże pićia álbo iedzenia záchowác/ ma krwáwnik w Winie álbo w piwie wárzyć/ á wlypác w onę iuchę wtłukłzy náśienia rzeżuszaného/ tákże ciepło wypić. *SienLek* 98v; náwierc lniáného náśienia z rzeżuszaným/ ná chropáwé páznogćie przykláday. *SienLek* 136v, 40v, 61v; [Gdy komu przychodzi Rymá álbo Liturgia dla zbytniey wilgoty w mozgu tedy dobrze iest prochem siemieniá rzeżuszaného/ wpufzczaiąc w nos czynić łobie kichawkę *Cresc* 1571 244 (*Linde*); [czosnkowe ziele] wilgości złé w máćicy wyłufza ná oštátek/ to/ co rzerżuszané náśienié/ może. *UrzędowHerb* 22a, 221b].

Cf **RZEŻUCHOWY, RZEŻUSZNY**

MN